

Anca Radu: “Limbajul de lemn al comuniștilor era poezie pe lângă clișeele corporatiste.”

🕒 Acum 19 minute 👁 21 Vizualizari 📖 2 Timp de citire

Cel mai tare se resimte prăbușirea nivelului mediu de inteligență acolo unde comunicarea are un rol foarte important – dacă vă uitați la halul în care arată „presa”, vedeți oglinda imbecilității specifice progresismului.

Sau dacă doriți ceva cu adevărat convingător, uitați-vă la halul în care arată publicitatea și strategiile de marketing – între agențiile de publicitate și departamentele de marketing ale corporațiilor s-a format un adevărat mecanism cheie-broască al prostiei patente.

Așa se face că, deși este atât de clar și atât de intens probat că invazivitatea mesajelor nesolicitate produce enervare și repulsie, nicidecum creșterea vânzărilor, niște copii cu școală puțină și minte și mai puțină, angajați în agenții de profil conduse cu tot atâta lumină, livrează la infinit astfel de campanii și strategii inepte, iar de pe malul celălalt, corporațiile, recunoscute ca fântâni arteziene de neputință intelectuală, continuă să investească în aceste exerciții școlarești de „noncoformism” idiot al foștilor elevi șterși, ștampilați cu titulatura de „creativi” în linia încurajării submediocrității care deformează și evaluările prin „calificative” în locul notelor.

Orice catastrofă naturală sau provocată s-ar întâmpla, nimic nu mai poate concura dezastrul produs de infiltrarea corporatismului în cele mai profunde și mai intime straturi ale relațiilor interumane. Dezumanizarea

șabloanelor devenite reguli inderogabile și criterii de validare până și în familie, nivelarea celor mai vii dintre indivizi până la integrarea lor în malaxorul uniformității repetabile la infinit, aspectul de gazon cu iarba tunsă la

Limbajul de lemn al comuniștilor era poezie pe lângă clișeele corporatiste.

În afară de arhivele vremurilor bune, nu mai avem nimic de pierdut.

Autor: [Anca Radu](#)

Despre autor

editor